

omfatte offentlige myndigheders tv-overvågning. Lovudkastet vil ikke indeholde et forbud mod offentlige myndigheders tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område (jf. den gældende lovs § 1) eller et krav om skiltning ved offentlige myndigheders tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang for borgerne (jf. den gældende lovs § 3).«

Justitsministeriet sendte den 17. juni 1999 et udkast til lov om ændring af lov om forbud mod privates tv-overvågning til høring hos en række myndigheder og organisationer. Lovudkastet indebar i overensstemmelse med betænkningen fra Folketingets Retsudvalg alene indførelse af et skiltningskrav ved offentlige myndigheders tv-overvågning af arbejdspladser, hvortil der ikke er almindelig adgang.

I høringssvarene fra Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark (HK), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU) og Københavns Kommune er der imidlertid peget på, at der også bør gælde et skiltningskrav ved tv-overvågning af steder, hvortil publikum har adgang, f.eks. venteværelser.

I overensstemmelse hermed indeholder lovforslaget et sådant skiltningskrav, og forslaget indebærer således en udvidelse af skiltningskravet i forhold til lovudkastet af 17. juni 1999. Der henvises nærmere til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger samt de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2.

2. Gældende ret

Efter § 1, stk. 1, i lov om forbud mod privates tv-overvågning må private ikke foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel. Der kan ikke dispenseres fra dette forbud. Efter lovens § 2, nr. 1, gælder forbudet i lovens § 1, stk. 1, dog ikke tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, på hvilke der drives erhvervsaktivitet - selv om områderne omfatter almindelige færdselsområder som gader, veje eller lignende - hvis overvågningen foretages af den, der har rådighed over området.

Private, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, skal ved skiltning eller på anden tydelig måde give oplysning herom, jf. lovens § 3, stk. 1.

Som det fremgår, regulerer loven udelukkende *privates* tv-overvågning. Der kan i den forbindelse henvises til det lovforslag, der lå til grund for den gældende lov om forbud mod privates tv-overvågning fra 1982. Dette lovforslag, herunder også det generelle forbud mod tv-overvågning af gade, vej og plads mv.

i lovens § 1, omfattede oprindeligt også offentlige myndigheders tv-overvågning, jf. Folketingstidende 1981-82 (2. samling), tillæg A, sp. 3825-3860.

Lovforslaget indeholdt en række undtagelser vedrørende offentlige myndigheders tv-overvågning af gade, vej, plads mv. og for så vidt angår skiltningskravet ved tv-overvågning af steder og lokaler, hvortil der er almindelig adgang, jf. nærmere lovforslagets § 2, nr. 1, og § 4, stk. 2.

Under Folketingets behandling af lovforslaget i 1982 stillede justitsministeren et ændringsforslag, der indebar, at loven blev begrænset til alene at omfatte privates tv-overvågning. Ændringsforslaget var navnlig motiveret i et ønske om, at de nævnte undtagelsesbestemmelser ikke skulle kunne opfattes som en udvidelse af bl.a. politiets adgang til at foretage tv-overvågning. Der henvises herom til Folketingstidende 1981-82 (2. samling), tillæg B, sp. 1073-1076.

Offentlige myndigheders adgang til at foretage tv-overvågning er imidlertid bl.a. begrænset af straffelovens § 264 a, hvorefter den, som uberettiget fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. Det samme gælder den, der ved hjælp af kikkert eller andet apparat uberettiget iagttager sådanne personer, jf. herom nærmere pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 38 af 8. oktober 1998.

Offentlige forvaltningsmyndigheder er desuden omfattet af mere generelle regler, der ikke gælder for private. Det gælder således bl.a. princippet om god forvaltningsskik og pligten til kun at varetage saglige hensyn i forbindelse med myndighedsudøvelsen. Endvidere er forvaltningen underlagt et proportionalitetsprincip, hvorefter der skal være forholdsmæssighed mellem mål og middel. Der kan også peges på, at offentlige forvaltningsmyndigheder er underlagt en politisk ansvarlig ledelse, ligesom Folketingets Ombudsmand har mulighed for at behandle klager over tv-overvågning, herunder skjult tv-overvågning, på offentlige arbejdspladser.

Med hensyn til spørgsmålet om politiets adgang til at foretage observation, herunder skjult tv-overvågning, af et ikke frit tilgængeligt sted, kan der henvises til lov nr. 229 af 21. april 1999 om ændring af retsplejeloven (Beslaglæggelse, edition, fotoforevisning, konfrontation, efterlysning og observation samt prøvesagsordning for advokater mv.). Ved lovændringen er der gennemført en nærmere regulering i retsplejelovens § 791 a af politiets mulighed for som led i en strafferetlig efterforskning at foretage observation af